

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 1Csp/117/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8216205964
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Hanuščaková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2018:8216205964.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudkyňou Mgr. Ivanou Hanuščakovou v spore žalobkyne R.V. P., V.. X.X.XXXX, P. Q. XX, P., proti žalovanému Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, Bratislava 829 90, IČO: 31 320 155, zast. Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., Námestie svätého Egídia 40/93, Poprad, IČO: 44 250 029, o určenie o určenie úverov, že sú bezúročné a bez poplatkov, určenie neplatnosti zmlúv a vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom a o ochranu práv spotrebiteľa, takto

rozhodol:

Z a s t a v u j e konanie o určenie, že úver zo zmluvy č. XXXXXXXX zo dňa 10.11.2005 je bezúročný a bez poplatkov, o určenie neplatnosti zmluvy č. XXXXXXXX, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.429,57 eur a o určenie, že úver zo zmluvy č. XXXXXXXX zo dňa 22.10.2008 a zo zmluvy č. XXXXXXXX zo dňa 20.8.2007 je bezúročný a bez poplatkov, o určenie neplatnosti zmluvy č. XXXXXXXX zo dňa 20.8.2007 a č. XXXXXXXX zo dňa 22.10.2008.

Žalovaný je p o v i n n ý žalobkyni zaplatiť 1.246,72 eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý žalobkyni zaplatiť finančné zadostučinenie vo výške 125,- eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

Stranám sporu nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Vec v časti uplatnených úrokov z omeškania vylučuje na samostatné konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou doručenou súdu dňa 8.11.2016 domáhala, aby súd určil, že úvery poskytnuté na základe zmluvy o úvere č. 7XXXXXXX zo dňa 21.10.2008, č. XXXXXXXX zo dňa 20.8.2007, č. XXXXXXXX zo dňa 10.11.2005 uzatvorených medzi žalobkyňou a žalovaným (pôvodne Consumer Finance Holding, a.s.), sú bezúročné a bez poplatkov, sú neplatné. Zároveň žalobca žiadal uloženie povinnosti žalovanému vydať mu bezdôvodné obohatenie vo výške 742,52 eur, vo výške 504,20 eur a vo výške 1.429,57 eur a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným uzavrela zmluvy o úvere :

1/ č. XXXXXXXX zo dňa 21.10.2008, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 1.825,67 € (50.000 Sk), ktoré sa zaviazala vrátiť 48 mesačnými splátkami vo výške 59,02 € (1.778 Sk) s úrokovou sadzbou 21,89 %, RPNM 21,89 %, priemerná hodnota RPNM 22,21%, konečná splatnosť 48 mesiacov, celková suma pôžičky 2.714,86 eur (81.788,- Sk). Namieta, že zmluva je podpísaná iba veriteľom, nie spotrebiteľom, preto je zmluva neplatná. Rovnako je nesprávne vypočítaná celková suma pôžičky.

2/ č. XXXXXXXX O.o dňa 20.8.2007, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 995,82 € (30.000 Sk), ktoré sa zaviazala vrátiť 48 mesačnými splátkami vo výške 32,20 € (970 Sk) s úrokovou sadzbou neuvedenou, RPNM 26,22 %, priemerná hodnota RPNM neuvedenou, konečná splatnosť neuvedená, celková suma pôžičky 1.416,75 eur (uvedená len v splátkovom kalendári).

3/ č. XXXXXXXX zo dňa 10.11.2005 (v tejto časti vzala žalobu späť - vid' nižšie, preto sa touto zmluvou súd v rámci odôvodnenia tohto rozsudku nezaoberal).

Žalobkyňa namietala, že zmluvy neobsahujú náležitosti podľa § 4 zák. č. 258/2001 Z.z., ďalej obchodné podmienky - veľkosť písma, odkaz na OP malými písmenami v zmluvách, zabezpečenie splnenia záväzku v rozpore s OZ, že splátkové kalendáre boli zaslané neskôr poštou, nie pri podpise zmlúv. Žiadala, aby sa súd zaoberal neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Žalovaný vystupoval ako veriteľ a ona v pozícii spotrebiteľa, čo vyplýva z ust. OZ. Poukázala na ust. OZ, zák. č. 258/2001 Z.z., Smernicu Rady 93/13/EHS. Veriteľ voči nej postupoval v rozpore s dobrými mravmi, bez odbornej starostlivosti. Jej spotrebiteľské práva boli porušené najmä tým, že zmluvy obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky. Neuvedenie náležitostí zmluvy podľa ust. zák. č. 258/2001 Z.z. - najmä RPNM, absencia rozlíšenia splátok na istinu, úroky, poplatky, spôsobujú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Namietala tiež neplatnosť zmluvy podľa § 37 OZ, § 39 OZ. Uviedla, že bezdôvodné obohatenie zo zmluvy č. XXXXXXXX zo dňa 21.10.2008 je vo výške 742,52 eur (zaplatila 2.568,19 eur a úver poskytnutý 1.825,67 eur), č. č. XXXXXXXX zo dňa 20.8.2007 vo výške 504,20 eur (zaplatila 1.500,02 eur a úver poskytnutý 995,82 eur). V žalobe žalobca upriamila pozornosť súdu na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/7/2015, Okresného súdu Poprad sp. zn. 17C/456/2012, nález ÚS SR sp. z. III. ÚS 107/07. Naliehavý právny záujem na tejto žalobe vyplýva z právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa (aj Smerníc).

2. Podaním zo dňa 16.12.2016 zobrala žalobkyňa v časti nároku vo vzťahu k zmluve č. 6502941 zo dňa 10.11.2005 žalobu späť (vid' výrok o zastavení konania postupom podľa § 145 ods. 2 CSP). V ostatnom zotrvala na podanej žalobe.

3. Podaním zo dňa zo dňa 27.1.2017 a 27.11.2017 žalobkyňa upravila návrh na začatie konania tak, že žiadala, aby súd rozhodol o vydaní bezdôvodného obohatenia vo výške 742,52 eur a vo výške 504,20 eur (s úrokmi z omeškania podľa aktuálnej sadzby NBS od právoplatnosti rozsudku do zaplatenia) a priznal finančné zadostučinenie v sume 1.000,- eur. V prevyšujúcej časti na žalobe netrvala. Opätovne poukázala, že v zmluvách absentuje uvedenie údajov podľa § 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 258/2001 Z.z. pod následkom podľa § 4 ods. 3 cit. zák.. Rovnako je nesprávne uvedený údaj o úroku a RPNM.

4. Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 30.11.2017 (na pojednávaní) súd pripustil zmenu žaloby o nárok v znení : ,, Súd priznáva finančné zadostučinenie žalobcovi vo výške 1.000,- eur ,,.

5. Žalovaný sa k veci vyjadril dňa 19.12.2016. Uviedol, že namieta svoju pasívnu vecnú legitímáciu vo vzťahu k zmluve č. XXXXXXXXXXXX, nakoľko zmluvu žalobca uzavrel so Všeobecnou úverovou bankou, a.s.. Uviedol, že vo vzťahu k zmluve č. XXXXXXXX a celkovej výške žalobca nebral k úvahe dve nulové splátky (1.778,- Sk x 46 = 81.788,- Sk) V zmluve č. XXXXXXXX je uvedená RPNM a to v bode 3 (30,93 %). V zmluvách sú uvedené všetky zákonom predpísané náležitosti, teda aj údaje ako výška splátky, počet splátok, termíny splátok (ich rozlišovanie na splátku istiny, úroku, poplatku nemá reálny a praktický základ, ani to zákon nevyžadoval), čo je špecifikované následne aj v splátkovom kalendári. Splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzavretí zmluvy. Splátky sú podľa VOP splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci a obsahujú anuitný úrok, časť istiny a poistenie. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. z. 13Co/111/2014. Konečná splatnosť je uvedená zrozumiteľne a určito. Dátum konečnej splatnosti je zhodný s dátumom splatnosti poslednej splátky. Preto nemožno úvery považovať za bezúročné a bez poplatkov. Rovnako zmluva obsahuje inkorporačnú doložku ohľadne VOP. Niet pochybnosti o tom, že žalobca v čase uzatvárania zmlúv bol informovaný o podmienkach poskytnutia úveru. Poukázal na rozsudok SD EÚ vo veci C-42/15. Vo vzťahu k podpisu zmluvy č. 7047610 dodal, že zmluva je platná, je podpísaná oboma stranami - žalobcom na žiadosti a žalovaným na zmluve. Vo vzťahu k veľkosti písma uviedol, že v čase uzatvárania zmlúv neexistoval predpis, ktorý by to upravoval, ako je tomu v súčasnosti s poukazom na ust. § 53c OZ. Nemožno sa teda domáhať neplatnosti na základe právneho predpisu účinného od 13.6.2014. K dohode o zrážkach zo mzdy dodal, že uvedené je štandardným zabezpečovacím inštitútom podľa § 551 OZ a dohoda bola uzatvorená v jeho zmysle. Poukázal na ust. § 53 ods. 12 OZ. Rovnako veriteľ tento inštitút nikdy nevyužil a ani nevyužije s poukazom na ust. § 5a zák. č. 250/2007 z.z.. Zmluva obsahuje rovnako RPNM. K neplatnosti

zmlúv pre rozpor s dobrými mravmi dodal, že neexistuje namietaný rozpor zmlúv s dobrými mravmi. Zmluvy neobchádzajú zákon, ani mu neodporujú, obsahujú všetky zákonom požadované náležitosti. Rovnako namieta, že žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmlúv podľa § 137c) CSP (predbežná otázka platnosti zmlúv). Poukázal tiež na ust. § 53 ods. 5 OZ a § 41 OZ. Nakoniec žalovaný namietal aj nepreukázanie spôsobu výpočtu údajného bezdôvodného obohatenia. Z predložených prehľadu jednotlivých úhrad vyplýva, že zo zmluvy č. 7047610 žalobkyňa zaplatila 2.509,13 eur a na zmluvu č. XXXXXXXX sumu 1.403,79 eur. Žalovaný vzniesol aj námietku premlčania nároku žalobkyne uplatňovanú v tomto konaní, nakoľko sa toto právo premlčalo v dôsledku márneho uplynutia objektívnej trojročnej premlčacej doby bez ohľadu na začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby. Na podporu svojho tvrdenia poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/1128/2014, sp. zn. 13Co/90/2015, rozsudok NS ČR sp. zn. 26Cdo/785/2011, rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo/67/2011. Podmienka na uplatnenie 10 - ročnej lehoty nie je splnená, nejedná sa prípadne o úmyselné bezdôvodné obohatenie. Žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania.

6. Na pojednávanie vo veci konané 30.4.2018 sa dostavili žalobkyňa a právny zástupca žalovaného.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením v spise pripojených listinných dôkazov (návrhom s prílohami, zmluvami o úvere s prílohami, vyjadreniami strán s prílohami) a zistil tento skutkový stav veci:

8. V zmysle § 64 CSP súd pokračoval v konaní s právnym nástupcom pôvodného žalovaného - Všeobecná úverová banka, a.s..

9. Na pojednávaní dňa 30.11.2017 :

1/ Žalobkyňa udávala, že trvá na podanom návrhu a to že žalovaný je povinný vydať bezdôvodné obohatenie v sume 742,52 eur a vo výške 504,20 eur zároveň žiada o priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 1.000 eur. Súdu predkladá originály oboch zmlúv vrátane listov, ktorými jej následne boli doručené - splátkové kalendáre, VOP, teda až po podpísaní zmlúv, o čom svedčia dátumy listov. Čo sa týka VOP na druhej strane zmluvy tieto nečítala, bez lupy sa to nedalo prečítať. Zmluva č. XXXXXXXX je bez jej podpisu, podpísaná ňou je len žiadosť, zmluva nie, je tam odkaz. Čo sa týka druhej zmluvy, tak zmluva je očíslovaná jej rodným číslom, ale splátky sa splácali pod var. symbolom 603055. Taktiež poukazuje na to, že v zmluve je uvedené RPNM 26,22% a v splátkovom kalendári je to 19,93%. V tomto poukazuje na rozsudok OS Dunajská Streda sp. zn. 12C/168/11, s tým, že bolo rozhodnuté, že RPNM 26,22% v zmluve je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Aj to svedčí o úmysle žalovaného bezdôvodne sa obohatiť. Jej zmluva je identická so zmluvou vo výrokovej časti tohto rozsudku. Jej zmluva je z 8. mesiaca z roku 2007, táto bola z 10/2007. Preto ešte 2 mesiace tieto zmluvy uzatvárali. Žiada o preskúmanie úrokovej sadzby, priemernej hodnoty RPMN. Je tu úmysel od začiatku zmluvného vzťahu sa bezdôvodne obohatiť. V zmluve č. 7XXXXXX je úroková sadzba a RPNM totožné. RPMN by mala byť logicky vyššia. Úroky nesmú byť dohodnuté v rozpore s dobrými mravmi. Obidva zmluvné vzťahy boli ukončené 21.1.2011, keďže sa úver nesplácal. Na to jej bol doručený list o spôsobe vyrovnania, o čom predkladá dôkaz vrátane uzavretej zmluvy č. XXXXXXXX, ktorou sa tieto dve zmluvy vyrovnali. Zmluvy neobsahujú náležitosti podľa zákona č. 258/2001 Z.z., ktoré sú uvedené v § 4 ods. 2 a to RPMN, konečnú splatnosť, termíny splatnosti, istiny splátok, úrokov a poplatkov. Splátkový kalendár nie je súčasťou zmluvy, nie je ňou podpísaný. Bol doručený po podpise, je to klamlivá, nedovolená praktika. Poukazuje na § 7 zákona č. 258/01 Z.z.. Tiež tam chýba termín konečnej splatnosti. Obchodné podmienky žalovaný nepodpísal, tiež to nie je platný právny úkon s poukazom na § 40 ods. 1 a 3 OZ. Poukazuje na rozhodnutie 2Cdo 245/2010 a to, že obchodné podmienky musia byť súčasťou zmluvy len cez transparentnú inkorporačnú doložku. Nesmie byť menším písmom ako zmluva. Čo sa týka premlčania, poukazuje na § 107 ods. 2 OZ. Zmluvu pozrela v r. 2016 a 19.12.2016 podala žalobu na súd, teda do dvoch rokov v rámci subjektívnej premlčacej doby. Žalovaný má v predmete činnosti poskytovanie úverov, má dodržiavať právne predpisy, preto tu platí 10 ročná doba, nárok nie je premlčaný. Zároveň žiadam finančné zadosťučinenie vo výške 1000,- eur a to z dôvodov, ktoré uviedla v podaní zo dňa 1.2.2017. Čo sa týka výpočtu bezdôvodného obohatenia, tak vychádzala zo svojich šekov a úhrad, pod tým ktorým variabilným symbolom, nie podľa prehľadu, ktorý predložil žalovaný. V ich prehľadoch podľa jej výpočtov chýbajú niektoré splátky. Je to uvedené v písomnom vyjadrení. Čo sa týka RPMN, tak iné je uvedené v zmluve a iné v splátkovom kalendári. Je to klamlivé a v rozpore s ust. § 4 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Obdobne poukazuje na rozsudok tunajšieho súdu

sp. zn. 5C/51/2015. O tom, kedy sa dozvedela, kto sa na jej úkor obohatil, odôvodnila v podaní zo dňa 1.2.2017 v bode 3 s tým, že v máji 2016 podala žalobu na Tatra banku sp.zn. 6C/52/2016. Vtedy sa o úveroch dozvedela viacej. Navštívila advokáta a CPP v Bardejove, ktorí jej vysvetlili, čo má zmluva obsahovať, priložila aj pozvánku na seminár. Predmetom konania vo veci 6C/52/2016 je to, že jej chceli dať byť na dražbu s tým, že úver je predbežne vyhlásený za bezúročný a bez poplatkov a má sa s veriteľom dohodnúť.

2/právna zástupkyňa žalovaného udávala, že podanú žalobu považuje v celom rozsahu za nedôvodnú. V plnom rozsahu sa pridrižiava písomného vyjadrenia. Má za to, že obe zmluvy sú uzatvorené v súlade s platnou a v tom čase účinnou právnou úpravou. V prvom rade poukázala na skutočnosť, že nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia považuje za premlčaný, z uvedeného dôvodu vznáša námietku premlčania. Má za to, že návrh žalobkyne sa premlčal v objektívnej 3 - ročnej ako aj 2 - ročnej subjektívnej lehote. K začatiu plynutia týchto premlčacích lehôt došlo 21.11.2011, ako aj sama žalobkyňa potvrdila, kedy došlo k splateniu predmetných úverov. Poukazuje na to, že žalobkyňa nepreukázala úmysel žalovaného a v tomto prípade nie je možné uplatňovať 10 - ročnú premlčaciu lehotu. Vo vzťahu k subjektívnej lehote a splnenia podmienok na začatie jej plynutia má za to, že už v čase splatenia žalobkyňa vedela o osobe, ktorá sa na jej úkor bezdôvodne obohacuje a vedela o jej výške. Sama žalobkyňa to potvrdila aj vo svojom prednese. Vo vzťahu k výške bezdôvodného by chcela poukázať na tvrdenia žalobkyne, že uhradila na zmluvu č. XXXXXXXX sumu 2.509,13 eur a na zmluvu č. XXXXXXXX uhradila sumu 1.403,79 eur. K zmluve č. 603055 zo dňa 20.8.2007 uviedla : v zák. č. 208/2001 Z.z. účinný k 31.12.2007 ako jediný predpoklad vyhlásenia zmluvy za bezúročný a bez poplatkov vyžadoval je neuvedenie údaj o RPMN, ale zmluva obsahovala RPMN, tj. tento údaj je v zmluve uvedený. Vo vzťahu k nepodpísaniu zmluvy, má za to, že zmluva je podpísaná. Žalobkyňa tento úver čerpala, poukazuje na § 4 ods. 3 písm. a/ zák. č.258/2001 Z.z., na základe uvedeného je zmluva platne uzatvorená. Vo vzťahu k námietke, že hodnoty úrokovej sadzby a RPMN sú rovnaké, poukazuje na to, že žalovaný si nikdy nepožadoval nijaké poplatky a nakoľko údaj RPMN zahŕňa v sebe úrok a prípadné poplatky, vzhľadom na to, že žalovaný tieto poplatky nikdy nevyžadoval, je evidentné, že údaj RPMN a úroku je rovnaký. Vo vzťahu k ostatným námietkam sa pridrižiava ich vyjadrenia a vo vzťahu k nároku na zaplatenie finančného zadosťučinenia má za to, že nie sú splnené zákonné podmienky na jeho priznanie, nakoľko zo strany žalovaného nedošlo k porušeniu práv tak ako to vyžaduje § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z.. Má za to, že výška žiadaného finančného zadosťučinenia je neprimeraná a žalobkyňa túto výšku neodôvodnila. Na základe uvedeného žiada žalobu zamietnuť ako nedôvodnú. V danom prípade nie je možné začiatok subjektívnej lehoty viazať na deň, kedy došlo k právnej kvalifikácii daného nároku, nakoľko uvedené nie je relevantné. V danom prípade začiatok plynutia sa viaže na skutkové okolnosti, z ktorých možno odôvodniť bezdôvodné obohatenie a t.j. deň, kedy došlo k zaplateniu.

10. Na pojednávaní dňa 30.4.2018 :

1/ Žalobkyňa udávala, že na podanej žalobe trvá. Poukazuje na výpisy a prehľady splátok, ktoré boli pripojené k podaniu zo dňa 12.12.2017 a 20.12.2016 č.l. 100 a 101 a to, že v tom prvom boli účtované pokuty po 5.90 eur spolu 29.50 eur a v tom novom výpise už tieto pokuty zmizli a je tam na tej sume preplátok. Taktiež sú rozdielne sumy na dlhu, preto má zato, že žalovaný klame, zavádza, že s nimi manipuloval, je tam úmysel oklamať spotrebiteľa aj súd a úmysel sa obohatiť. Tieto výpisy sú v spise. K predloženému prehľadu splátok poukazuje na to, že je iná suma konsolidovaná a iná suma uvedená ako zostatok. Čo sa týka tej druhej zmluvy, je tam to isté. Tiež je tam mínus 32,20 eur. K plynutiu premlčacej doby poukazuje na svoje vyjadrenie na predchádzajúcom pojednávaní, kedy sa dozvedela, že nemajú zmluvy v poriadku. Žalovaný vo viacerých spotrebiteľských sporoch aj tieto spory prehra. Tieto zmluvy majú byť vadné a veriteľ má vedomosť o tom, že následkom tejto vadnosti je neplatnosť a následkom neplatnosti je bezdôvodné obohatenie. Veriteľ vždy bude trvať na tom, že má nárok na poplatky a úroky, aj keď na nich nárok nemá. Sú nad rámec istiny a teda sa na úkor dlžníka obohatil a tým prejavil vôľu úmyselne sa obohatiť, keďže si tieto prostriedky ponechal. Musel byť uzrozumený s tým, že sa bezdôvodne obohatil. Preto je na mieste aplikovať 10 ročnú objektívnu premlčaciu lehotu. Žalovaný sa úmyselne obohatil, minimálne neúmyselne a to predkladaním takýchto listín na súd.

2/právna zástupkyňa žalovaného udávala, že sa pridrižiava v celom rozsahu obidvoch písomných vyjadrení. Pokiaľ ide o osočovanie zo strany žalobkyne a zavádzanie súdu, má obidva prehľady splátok, v obidvoch má pri položke pokuta jednotlivé pokuty od 19.6.2010 až do konca zaevidované. Opakovane poukazuje na to, že v predmetnej veci mala žalobkyňa niekoľko pôžičiek spotrebiteľského charakteru. Práve tá pôžička s ev. č.: XXXXXXXX bola spolu s ďalšou pôžičkou ev. číslo: XXXXXXXX konsolidovaná. Na prvej pôžičke bola výška pohľadávky ku konsolidácii v sume 1.505,83 eur, na druhej pôžičke v

sume 383,02 eur, čo spolu činí 1.885,85 eur a táto suma je schválenou výškou pôžičky v zmluve č:XXXXXXX. Táto pôžička konsolidovala dva staré záväzky. Na margo vznesenej námietky premlčania najmä vo vzťahu k 3 - ročnej lehote, poukazuje jednak na rozhodovaciu prax prešovského súdu a jednak na rozhodnutie NS SR, ktorý jednoznačne dospel k záveru, že judikát, na ktorý právny predchodca žalovaného poukazoval vo svojom prvom vyjadrení k žalobe, hoci je aj vydaný obchodným senátom, jednoznačne sa musí aplikovať i na spotrebiteľské veci, to znamená, že spotrebiteľ ako každý iný subjekt práva sa môže brániť námietke premlčania, pričom táto premlčacia lehota uplynie v dvojročnej subjektívnej lehote. Začiatok subjektívnej lehoty sa vždy v spotrebiteľských veciach objektivizuje vedomosťou po skutkových okolnostiach, nie o okolnostiach právnych. Má za to, že nárok uplatňovaný pani žalobkyňou je premlčaný v dvojročnej premlčacej lehote a poukazuje na princíp právnej istoty v tom zmysle, že aj tunajší súd sa má pridržovať rozhodovacej praxe súdu najvyššieho. Čo sa týka oboznamovaných vyjadrení, tak k vyjadreniu sa netýkalo len zmlúv žalovaného, ale spoločnosti Cetelem. Také vyjadrenie je právne irelevantné, nakoľko samotné ministerstvo uviedlo, že určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov je na súde, týmto súd nie je viazaný. Súd je však viazaný princípom právnej istoty. V tomto poukazuje na rozsudok NS SR sp.zn. 3Cdo/146/2017 týkajúci sa namietaného rozpisu splátok s tým, že bolo konštatované, že uvedené nie je potrebné. Čo sa týka bonity klientov, tak túto žalovaný skúmal vždy, avšak na základe údajov, ktoré uviedol žiadateľ na pôžičku. Ohľadne námietky premlčania trvá na ich argumentácii, navrhuje preto žalobu zamietnuť.

11. V priebehu konania žalobkyňa písomnými podaniami opakovane poukázala na skutočnosť, že platí princíp právnej istoty. K rozsudku SD EÚ poukázala na skutočnosť, že horizontálny účinok smernice je vylúčený, Smernica 2008/48/ES je plne implementovaná do nášho právneho poriadku. Poukázala na ďalšie rozhodnutia SD EÚ. K plynutiu premlčacej doby uviedla, že o bezdôvodnom obohatení žalovaného sa dozvedela začiatkom mája 2016 a to podaním žaloby na Tatrabanku, a.s. na tunajšom súde sp. zn. 6C/52/2016 a bolo jej vysvetlené, čo je bezdôvodné obohatenie, keď navštívila Centrum právnej pomoci v Bardejove. Dovtedy nevedela, že existujú zákony o neprijateľných zmluvných podmienkach, o ochrane spotrebiteľa, že sa mohol na jej úkor niekto obohatiť a pod.. žiadal tiež o zaslanie dokladov, čo trvalo asi 3 mesiace, na mimosúdnu dohodu odpoveď neprišla. Uvedené je súčasťou spisu. Doklady jej zaslali 16.9.2016. v 09/2016 čítala pozvánku na seminár, ktorý sa konal 10.9.2016, kde sa utvrdila, že nároky sú správne. Uviedla, že od mája 2016 spĺňa podmienku 2- ročnej premlčacej doby, aj doby 10 - ročnej. Tak napísala sama prvú žalobu na zmluvy CFH z roku 2005 a 2008 synovi L. P., ktorá bola podaná dňa 12.08.2016 na tunajšom súde pod sp. zn. 6Csp/37/2016, kde sudca dňa 17. júla 2017 vyniesol rozsudok, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, žalovaný má zaplatiť 1.624,54 eur a priznal 10 ročnú premlčaciu dobu poukazujúc na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 12. decembra 2011, sp. zn. 7Co/84/2011, argumentáciu súd podporuje podľa čl. 2 CSP aj odkazom na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/243/2016 zo dňa 2.2.2017. Tento rozsudok ešte nie je právoplatný. Žalobca tvrdí, že žalovaný získal bezdôvodné obohatenie úmyselne alebo aspoň minimálne s nepriamym úmyslom. Vedomosť veriteľa o tom, že sa môže bezdôvodne obohatiť je, že veriteľ je zväčša súčasťou viacerých súdnych sporov a zrejme už prehral súd so spotrebiteľom z dôvodu, že jeho zmluvy sú vadné - v rozpore s Občianskym zákonníkom alebo Zákom o spotrebiteľských úveroch. Teda ak veriteľ takýto súd už prehral, čo nie je zložité preukázať, potom nepochybne má vedomosť o tom, že vady zmluvy majú za následok jej neplatnosť a práve neplatnosť právneho úkonu je jedna z foriem, akou môže prísť je bezdôvodnému obohateniu. V zásade platí nevyvrátiteľná právna domnienka, že publikáciou právneho predpisu v zbierke zákonov sa s týmto predpisom každý oboznámil - teda známe „neznalosť zákona neospravedlňuje“. Inak povedané, veriteľ vie o tom, čo musí zmluva obsahovať a aké sú následky, ak to neobsahuje. A vie to, lebo to vraví zákon - a bodka. Žiadna ďalšia argumentácia nie je podstatná. Zákon vraví, že každý pozná zákon a jeho následky, eventuálne následky jeho nedodržania a neexistuje možnosť toto spochybníť alebo dokázať opak. Z týchto dvoch faktov - súdna prax veriteľa a fikcia znalosti právnych predpisov bez ďalšieho dokazujú, že veriteľ vie, resp. musí vedieť, že sa môže na úkor dlžníka bezdôvodne obohatiť. Ďalšou skutočnosťou, na ktorú treba preukázať je vôľa veriteľa, získať bezdôvodné obohatenie. Tento bude tvrdiť, že on nechcel získať bezdôvodné obohatenie, ale len úroky a poplatky, na ktoré mal nárok. Tu žalobca poukazuje na skutočnosť, že veriteľ musel vedieť, že na tieto úroky a poplatky nemá nárok (viď predchádzajúci bod) a teda keďže vedel, že sa bezdôvodne obohatí, neobstojí jeho argumentácia, že chcel získať úroky a poplatky, na ktoré mal nárok - totižto vedel, že na ne nárok nemá. Veriteľ, ktorý vedel, že nemá nárok na zaplatenie inej sumy ako je suma istiny, plnenie nad jej rámec prijal a toto dobrovoľne, iniciatívne nevydal svojmu dlžníkovi, na úkor ktorého sa obohatil. Tým, že si tieto finančné prostriedky, ponechal prejavil vôľu tieto si nechať a keďže tieto predstavujú bezdôvodné obohatenie, prejavil tým vôľu

úmyselne sa bezdôvodne obohatiť. Veriteľ v priebehu splácania aktívne pristupoval k inkasu splátok - aj nad istinu, napríklad tým, že kontaktoval dlžníka, zasielal mu šeky na zaplatenie, upomienky, výhražné telefonáty. Ak veriteľ vykonával tieto úkony aj po zaplatení istiny a pritom vedel (mal resp. musel vedieť), že na peniaze nad istinu nemal nárok, potom sa úmyselne snažil získať bezdôvodné obohatenie, teda ak aj priamo nechcel, minimálne musel byť uzrozumený s tým, že sa bezdôvodne obohatiť. Toto konanie veriteľa ako aj fakt, že nevrátil finančne prostriedky zaplatené dlžníkom nad rámec poskytnutej istiny, preukazuje, že veriteľ mal dostatok vôle na získanie bezdôvodného obohatenia. Vyššie uvedené argumenty v otázke vedomia a vôle veriteľa tak potvrdzujú, že veriteľ, ktorý prijme plnenie nad istinu, napriek tomu, že jeho zmluvy sú vadné, koná úmyselne a teda je na mieste aplikovať na právo dlžníka na vydanie bezdôvodného obohatenia dlhšiu - 10 ročnú objektívnu premlčaciu lehotu. Len pre komplexnosť žalobca dodáva, že toto platí nie len na vydanie bezdôvodného obohatenia z titulu zaplatených úrokov a poplatkov, ale aj rôzne sankcie, ktoré veriteľa tak radi - protizákonne - účtujú. Ďalej žalobkyňa poukazuje na vyjadrenie žalovaného k žalobe doručenej na Okresný súd Bardejov dňa 20.12.2016, kde v prílohe pod číslom 100 a 101 Výpis splátok zmluvy č. XXXXXXXX sú účtované pokuty za 6/2010, 8/2010, 9/2010, 10/2010, 11/2010, mesačne v sume 5,90 eur spolu 29,50 eur, ale vo Vyjadrení doručeného súdu dňa 12.12.2017 označené iba číslom 176 v Prehľade splátok a úhrad zmluvy 7047610 už nie sú evidované a je tam dokonca preplatok 29,50 eur. Dňa 20.1.2011 bola podpísaná zmluva na konsolidovanie úverov. Ako je možné, že ku dňu podpísania tejto zmluvy je zostatok úveru č. XXXXXXXX je 1.460,40 eur podľa prílohy zo dňa 20.12.2016, ale podľa prílohy zo dňa 12.12.2017 je 1.430,90 eur a to je rozdiel 29,50 eur, ale úhrada na konsolidáciu z 21.1.2011 je rovnaká vo výške 1.505,83 eur. Žalovaný zavádza a klame nepravdivými dôkazmi, manipuluje s nimi len aby uspел na súde. Podľa žalobkyne ide úmysel oklamať spotrebiteľa, ale aj súd ako aj dôkaz, že sa úmyselne obohacuje na úkor spotrebiteľa. S ohľadom na priznanie zadostučinenia v súvislosti s neprijateľnou zmluvnou podmienkou, na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobcu ako spotrebiteľa tým, že žalovaný si vo vzťahu k žalobcovi uplatnil aj tú skutočnosť, že uplatnenie nárokov viedlo k ukončeniu právneho vzťahu, pričom žalobca utrpel ujmu tým, že na jej prekonanie musel vynaložiť ďalšie náklady a to tak, že si musel vziať od tej istej spoločnosti ďalšiu pôžičku, aby predchádzajúce pôžičky voči CFH a.s. uhradil. Hoci nemal dobrú platobnú disciplínu, žalovaný neskúmal bonitu žalobcu už vtedy starobného dôchodcu s výškou dôchodku 244,60 eur mesačne, ktorý bol jeho jediným príjmom, vyvolalo u žalobcu stresové situácie a psychické vypätie v dôsledku ktorého pretrvával u neho stav neistoty a obavy z možnosti zo strany žalovaného uplatňovať voči žalobcovi zmluvnú pokutu alebo aj exekúciu. Nebankovka chce na spotrebiteľoch zarobiť, na ich neznalosti a preto je to ich úmysel. Poukázala na ust. § 107 OZ. Poukázala na ďalšie neprijateľné podmienky - rozhodcovskú doložku, dohodu o zrážkach zo mzdy, nekalé praktiky žalovaného (na internete je množstvo rozhodnutí SOI o uvedenom - viď čl. 68). Poukázala aj na úrokové miery úverov zverejnených na stránke NBS v čase uzatvárania zmlúv. Trvá na tom, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. g), i) zák. č. 258/2001 Z.z.. Tiež poukázal na ust. § 298 CSP. K žiadanému zadostučineniu uviedla, že proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Spotrebiteľ sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav . Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. Žiada od žalovaného primerané finančné zadostučinenie za šoky, stresy, nervy, psychické ujmy, prebdené noci, stresové telefonáty, za nátlak, ujmu na zdraví, (návštevy psychológa, kardiologickú liečbu, vysoký tlak). Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované trvajúcou existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky v právnom vzťahu k dodávateľovi a v tomto slova zmysle je nerozhodné, či dochádza aj k uplatneniu aj práv na plnenie, alebo či sa spotrebiteľ obráti priamo na súd so zreteľom na zabezpečenie stavu právnej istoty v tom slova zmysle, aby nebol obťažovaný hrozbou aplikácie takejto doložky, ktorej neplatnosť nikto neurčil. Nesúhlasila s vyjadrením žalovaného, že platby boli poukázané späť, resp. priradené ku konsolidačnej zmluve. Nedala súhlas na preúčtovanie platieb k inej zmluve. Žiadala o predloženie dôkazov, na základe čoho priradil splátky k inej zmluve o úvere. Nemôže si svojvoľne užívať peniaze klienta na preúčtovať bez jeho súhlasu a určenia. Súdu predložila listinné dôkazy :

1/ komuniké SD EÚ k veci C-42/15,

2/ kópie Odpovede na žiadosť zo dňa 2.1.2017, 24.11.2016 od Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky. V podaní žalobcu uviedol, že ide o posúdenie úverových zmlúv uzatvorených sa žalovaným na základe žiadosti žalobcu.

3/ pozvánku na seminár o nekalých praktikách a neprijateľných zmluvných podmienkach nebankoviek a ako sa brániť a vyhrať na deň 10.9.2016 v Bardejove.

4/ úrokové miery úverov zverejnených na stránke NBS, pričom v mesiaci 08/2007 pri fixácii úrokových sadzieb od 1 do 5 rokov bola na úrovni 14,60 %, RPNM vo výške 15,11 %, v mesiaci 10/2008 pri fixácii úrokových sadzieb od 1 do 5 rokov bola na úrovni 15 %, RPNM vo výške 15,33 %.

5/ výpočet RPNM zo sumy úveru 1.825,67 eur - 24,27 %.

6/ poštové poukazy a výpisy z účtu o úhrade sumy 885,30 eur na úver zo zmluvy č. 7047610 (15 x 59,02 eur; tvrdí sa úhrada 2 splátok po 59,02 eur - ich úhrada vyplýva z prehľadu úhrad predloženého žalovaným porovnaním platieb). Navyše žalovaný tvrdí ešte jednu platbu v sume 59,02 eur. Po súčte uvedených súm (teda 18 x 59,02 eur) spolu so sumou 1.505,83 eur z konsolidačnej zmluvy, platby žalobkyne činia sumu 2.568,19 eur, čo tvrdí aj žalobkyňa, teda súd vychádza z ňou tvrdenej sumy pri posúdení výšky bezdôvodného obohatenia.

7/ poštové poukazy a výpisy z účtu o úhrade sumy 1.030,40 eur na úver zo zmluvy č. XXXXXXXX (17 x 32,20 eur = 547,40 eur + 14.551 Sk = 483 eur; tvrdí sa úhrada 3 splátok po 32,20 eur - ich úhrada vyplýva z prehľadu úhrad predloženého žalovaným porovnaním platieb). Po súčte uvedených súm spolu so sumou 383,02 eur z konsolidačnej zmluvy, platby žalobkyne činia sumu 1.510,02 eur, žalobkyňa tvrdí platby 1.500,02 eur, teda súd vychádza z ňou tvrdenej sumy pri posúdení výšky bezdôvodného obohatenia.

12. V priebehu konania žalovaný v písomných podaniach udával, že poukazuje na platby žalobkyne s poukazom na prehľady úhrad. Z predložených Prehľadov úhrad vyplýva, že žalobkyňa dňa 21.01.2011 prostredníctvom Konsolidačnej zmluvy dorovnala dĺžne zostatky na uzatvorených Zmluvách. Vo vzťahu k platbám, ktoré žalobkyňa uhradila navyše žalovaný udáva, že tieto platby boli z jeho strany žalobkyne buď poukázané naspäť, resp. boli priradené v rámci uzatvorenej Konsolidačnej zmluvy. Poukázal na procesné nástupníctvo po pôvodnom žalovanom zrušením spoločnosti s právnym nástupcom rozdelením a zlúčením s VÚB, a.s. (predložené dôkazy o uvedenom). Opakovane udával, že sa nevyžadovalo rozdelenie splátok na splátku istiny, úroky a poplatky. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/111/2014. Námetka ohľadne veľkosti písma nemá oporu v platnom práve. Vo vzťahu k RPNM poukázal na skutočnosť, že bol poskytnutý revolvingový úver, kde bol uvedený indikatívny výpočet RPNM, čo vzala žalobkyňa na vedomie v čl. VI bod 37 OP, na ust. zák. č. 258/2001 Z.z., vyhlášku MF SR č. 620/2007 Z.z. (formulár pri revolvingu- kreditnej karte sa údaj o RPNM nevyplní), rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/95/2010, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/94/2013, Okresného súdu Zvolen sp. zn. 15C/26/2016, Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 3C/142/2015. Opätovne trval na námietke premlčania nároku žalobkyne a doplnil, že splátky sa premlčujú jednotlivo podľa § 103 OZ. K nároku na primerané zadostučinenie uviedol, že žalobca tento nárok žiadnym relevantným spôsobom neodôvodnil a zároveň za zaplatenie finančného zadostučinenia doteraz nie sú ani splnené zákonné predpoklady s poukazom na ust. § 3 ods. 5 Zák. č. 250/2007 Z.z.. Z textu zákonného ustanovenia je zrejmé, že na priznanie finančného zadostučinenia je potrebné, aby boli súčasne plnené tri podmienky: a) úspech žalobcu v spore, b) primeranosť, c) spôsobilosť privodiť ujmu. V predmetnom prípade má žalovaný za to, že k splneniu týchto podmienok nedochádza. Žalobca doposiaľ neuviedol jediný dôkaz o tom, ako tá - ktorá podmienka zasiahla do jeho osobnej sféry, či už majetkovo alebo psychicky. Je potrebné zdôrazniť, že účelom finančného zadostučinenia je odčinenie útrap, keď sú voči spotrebiteľovi uplatňované nezákonné nároky, alebo je vystavený bezprostrednej hrozbe nezákonných nárokov, je bezdôvodne sankcionovaný, znevýhodňovaný, či diskriminovaný. Obdobne tak vo vzťahu k danému nároku nejde o paušalizovaný nárok na náhradu škody, či už majetkovej alebo osobnostnej povahy. Pri rozhodovaní o tomto nároku súd musí prihliadať napríklad na intenzitu, povahu a spôsob neoprávneného zásahu, na charakter a rozsah zasiahnutej hodnoty osobnosti, na trvanie a šírku ohlasu vzniknutej nemajetkovej ujmy pre postavenie a uplatnenie postihnutej fyzickej osoby v spoločnosti - spotrebiteľa a pod.. Žalovaný má za to, že právo na finančné zadostučinenie vzniká len v osobitných dôvodoch, nezakladá ho iba vedenie spotrebiteľského súdneho sporu, a teda nevzniká automaticky. Podľa právneho názoru žalovaného žalobkyňa tento nárok žiadnym relevantným spôsobom neodôvodnila. Žalovaný na podporu svojich tvrdení poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/1397/2014 z 23.2.2016. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaný zastáva, že Zmluva č. XXXXXXXXXX zo dňa 10.11.2005 obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti a za žiadnych okolností nemožno dospieť záveru o tom, že úver na základe nej poskytnutý, by mal byť bez poplatkov a bez úrokov. Navyše, ak by aj súd dospel k opačnému záveru, nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia je premlčaný, a to ku dňu 17.4.2016. Žalovaný má za to, že žaloba je nedôvodná a navrhuje ju zamietnuť.

13. Právny predchodca žalovaného ako veriteľ uzatvoril so žalobkyňou dňa 22.10.2008 zmluvu o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXX (ďalej aj zmluva č. 1), na základe ktorej poskytol žalobkyňi pôžičku - úver v sume 1.825,67 eur (55.000,- Sk), ktorú sa zaviazala splatiť v 48. splátkach vo výške 59,02 eur (1.778,-Sk) mesačne. V zmluve sú uvedené tieto údaje: celková suma pôžičky 2.717,86 eur (81.788,- Sk), konečná splatnosť 48 mesiacov, ročná úroková sadzba 21,89 %, RPNM 21,89 %, priemerná hodnota RPNM 22,21 %, pozn. počet splátok zahŕňa 2 nulové splátky, spôsob splácania poštovou poukážkou. Zmluva bola uzavretá vážne, slobodne, po vzájomnom prerokovaní, je výrazom ich vôle, jej obsahu porozumeli, prečítali si ju s jej súčasťami a na dôkaz podpísali. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Podmienky a VOP. Prehlásenia klienta, že porozumel a prečítal si všetky súčasti zmluvy (vrátane VOP), vrátane súhlasu so zrážkami zo mzdy a pod., sú uvedené v spodnej časti zmluvy a sú písané úplne drobným písmom, sú ťažšie čitateľné. Obsahom VOP (na druhej strane zmluvy) sú aj podmienky poskytnutia pôžičky, práva a povinnosti strán, odklad splátok a pod., tiež viditeľne predtlačené (vopred) drobným písmom, ťažšie čitateľné. K zmluve je pripojená žiadosť žalobkyne zo dňa 21.10.2008 o poskytnutie pôžičky v sume 1.825,67 eur (55.000,- Sk), ktorú sa zaviazala splatiť v 48. splátkach vo výške 59,02 eur (1.778,-Sk) mesačne. V žiadosti sú uvedené tieto údaje: celková suma pôžičky 2.717,86 eur (81.788,- Sk), konečná splatnosť 48 mesiacov, ročná úroková sadzba 21,89 %, RPNM 21,89 %, priemerná hodnota RPNM 22,21 %, spôsob splácania poštovou poukážkou. Tiež predložený formulár o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, kde sú uvedené údaje o výške pôžičky, požadovanej dohode o zrážkach zo mzdy, zmluvnej pokute, celkových nákladoch spotrebiteľa 889,19 eur, RPNM 21,89 %, priemernej hodnote RPNM, ďalšie poplatky, kontrolný orgán SOI.

14. Ako listinné dôkazy k zmluve č. XXXXXXXX boli žalobkyňou predložené :

1/ prehľad úhrad vypracovaný žalobkyňou (čl. 13) o výbere sumy 1.825,67 eur, zaplatení sumy 2.568,19 eur (01/2011 zápočet sumy 1.505,83 eur (zo zmluvy 5006941) + inak žalobkyňou zaplatená suma 1.062,36 eur za obdobie od 01/2009 do 12/2010),

2/ prehľad splátok a úhrad žalobkyne vypracovaný žalovaným (čl. 14) na zmluvu VS XXXXXXXX, pričom úhrady za obdobie 01/2009 do 1.6.2011 predstavujú sumu 2.509,13 eur (konsolidačná zmluva 1.505,83 eur dňa 21.1.2011 + ďalšie úhrady žalobkyne v sume 1.062,36 eur, odpočet sumy 59,02 eur ako priradené, VS splátka a sumy 0,04 eur ako zaokrúhlenie), dopísať - splátky 2.477,50 eur, zostatok mínus 29,50 eur (označené aj ako pokuta sankcia), suma 2,13 eur označená ako pokuta.

3/ oznámenie veriteľa zo dňa 27.10.2008 o zaslaní pôžičky na účet žalobkyne a potreba splácania podľa priloženého splátkového kalendára, zaslané aj VOP

4/ splátkový kalendár k zmluve č. 7047610 o platení pôžičky od 20.1.2009 do 20.9.2012 po 59,02 eur mesačne, posledná splátka splatná dňa 20.10.2012 v sume 58,96 eur, dve prvé splátky v sume 0 eur, spolu 81.788 Sk (2.714,86 eur), uvedená výška RPNM 21,89 %, počet splátok 48, výška splátky 59,02 eur,

5/ mimosúdna dohoda adresovaná veriteľovi zo dňa 27.7.2016 s odpoveďou veriteľa zo dňa 6.9.2016, žiadosť žalobkyne zo dňa 5.8.2016 o predloženie zmluvy, VOP, o úhradách, všetkých platieb adresovanej veriteľovi, prijatie na spracovanie zo dňa 8.8.2016, ďalšia žiadosť zo dňa 26.8.2016, odpoveď veriteľa na zaslanie zo dňa 2.9.2016 a zaslanie listín žalobkyňi (mailom)

6/ zmluva o poskytnutí účelovej pôžičky zo dňa 20.1.2011 č. XXXXXXXX na sumu 1.888,85 eur, účel použitia pôžičky : suma 1505,83 eur na zaplatenie dlhu zo zmluvy č. XXXXXXXX a suma 383,02 eur na dlh zo zmluvy č. 6030055.

15. Právny predchodca žalovaného ako veriteľ uzatvoril so žalobkyňou dňa 20.8.2007 zmluvu o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXX (ďalej aj zmluva č. 2), na základe ktorej poskytol žalobkyňi pôžičku - úver v sume 30.000,- Sk, ktorú sa zaviazala splatiť v 48. splátkach vo výške 970 Sk mesačne. V zmluve sú uvedené tieto údaje: čistý príjem klienta 14.000,- Sk mesačne v čistom, schválená suma pôžičky 30.000,- Sk, počet mesačných splátok 48, výška mesačnej splátky 970 Sk, RPNM 26,22 %, platba poštovou poukážkou. Zmluva bola uzavretá vážne, slobodne, po vzájomnom prerokovaní vôle, jej obsahu porozumeli, prečítali si ju s jej súčasťami a na dôkaz podpísali. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú VOP. Prehlásenia klienta, že porozumel a prečítal si všetky súčasti zmluvy, vrátane VOP, súhlasu so zrážkami zo mzdy a pod., sú uvedené v spodnej časti zmluvy a sú písané úplne drobným písmom, sú ťažšie čitateľné. Obsahom VOP sú aj podmienky poskytnutia pôžičky, práva a povinnosti strán, odklad splátok a pod., tiež viditeľne predtlačené (vopred) drobným písmom.

16. K zmluve č. XXXXXXXX žalobkyňa predložila tieto listinné dôkazy :

1/ výkaz o úhradách vypracovanom žalobkyňou, z ktorej vyplýva, že čerpala sumu 30.000,- Sk (995,82 eur), zaplatila spolu sumu 1.500,02 eur za obdobie od 09/2007 do 08/2011 (platby 483 eur + 634 eur + úhrada zo zmluvy č. XXXXXXXX suma 383,02 eur)

2/ oznámenie veriteľa zo dňa 27.8.2007 o výplate pôžičky dňa 20.8.2007, zároveň jej bol zaslaný splátkový kalendár, podľa ktorého je potrebné splácať mesačné splátky a VOP

3/ splátkový kalendár k zmluve, podľa ktorého mala žalobkyňa uhradiť sumu 1.416,75 eur (splátky 32,20 eur x 43 splátok, 1 x splátka 32,15 eur, 4 splátky v sume 0 eur, splatné od 20.9.2017 do 20.8.2011, vždy k 20.dňu v mesiaci), uvedená výška RPNM 19,93 %, počet splátok 48, výška splátky 32,20 eur,

4/ rovnako žiadosť žalobkyne o dňa 26.8.2016 o zaslanie zmluvy, VOP, doklady o úhrade , mimosúdna dohoda žalobkyne zo dňa 23.9.2016

5/ potvrdenie veriteľa o ukončení zmluvy zo dňa 14.9.2016, o prijatí poslednej splátky dňa 14.9.2016 a týmto došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu

6/ Zmluvu o poskytnutí pôžičky zo dňa 20.1.2011 č. XXXXXXXX o poskytnutí pôžičky žalovaným žalobkyni v sume 1.888,85 eur za účelom úhrady dlhov zo zmlúv č. XXXXXXXX v sume 1.505,83 eur, č. XXXXXXXX v sume 383,02 eur.

17. Žalovaný súdu predložil :

1/ Prehľad splátok a úhrad k zmluve č. XXXXXXXX (čl. 98), z ktorého vyplýva, že žalobkyňa uhradila právnenému predchodcovi žalovaného sumu 1.403,79 eur (32 x 32,20 eur + 32,23 eur + 383,02 eur - konsolidačná zmluva dňa 21.1.2011 - 32,20 eur - 9,66 eur),

2/ Prehľad splátok a úhrad k zmluve č. XXXXXXXX (čl. 100), z ktorého vyplýva, že žalobkyňa uhradila právnenému predchodcovi žalovaného sumu 2.509,13 eur (18 x 59,02 eur - 59,02 eur - 0,04 eur + 1.505,83 eur). Splátka suma 2.477,50 eur, pokuta 31,63 eur, pokuta 0 eur.

18. Z výpisu z Obchodného registra vyplýva, že predchodca žalobcu okrem iného mal v predmete podnikania aj poskytovanie pôžičiek a úverov z vlastných zdrojov nebankovým spôsobom. Uvedené je súdu známe aj z jeho úradnej činnosti.

19. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

20. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

21. Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

22. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške.

23. Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34).

24. Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné

prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

25.Podľa ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

26.Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

27.Podľa ust. čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

28.Podľa ust. čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

29.Podľa ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

30.Podľa ust. čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

31.Podľa § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. (o ochrane spotrebiteľa účinného v čase vzniku právneho vzťahu) každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka⁹⁾ alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

32.Podľa ods. 5 cit. ust. proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

33. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (účinného v čase vzniku zmluvného vzťahu č. 1, 2) tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

34.Podľa § 1 ods.2 písm. e) cit. zák. zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru do hodnoty v Sk zodpovedajúcej 200 EUR a nad hodnotu v Sk zodpovedajúcu 20 000 EUR; ak je na rovnaký

účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver.

35.Podľa § 2 cit. zák. (účinného v čase vzniku zmluvného vzťahu č. 1, 2) na účely tohto zákona sa rozumie

- a)spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
- b)zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,
- c)celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou
 - 1.sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,
 - 2.poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,
 - 3.poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,
 - 4.členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,
 - 5.poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,
- d)ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru.

36.Podľa 3 ods. 1, 2, 5 cit. zák. (účinného v čase vzniku zmluvného vzťahu č. 1,2) veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania;3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí byť spotrebiteľ písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami podľa §4. Na požiadanie musí veriteľ poskytnúť spotrebiteľovi ďalšie doplňujúce informácie.

37.Podľa § 4 ods. 1, 2 cit. zák. (účinného v čase vzniku zmluvného vzťahu č. 1) zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí6) musí obsahovať

- a)obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b)meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c)identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d)adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e)celkový výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f)v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g)konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h)ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i)výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

- j)ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k)priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- l)veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m)výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n)oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o)upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p)práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q)spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r)informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s)názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

38.Podľa ods. 3 cit. ust. (účinného v čase vzniku zmluvného vzťahu č. 1) pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a)poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b)dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

39.Podľa § 4 ods. 1, 2 cit. zák. (účinného v čase vzniku zmluvného vzťahu č. 2) zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí⁶⁾ obsahuje najmä

- a)sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b)opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c)cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d)identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e)adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f)meno a adresu spotrebiteľa,
- g)ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h)podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i)výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

40.Podľa ods. 3 cit. ust. (účinného v čase vzniku zmluvného vzťahu č. 2) zmluva ďalej obsahuje

- a)oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,
- b)sankcie za porušenie zmluvy,
- c)podmienky, za ktorých možno použiť zmenku alebo šek,
- d)spôsob zániku záväzku zo zmluvy,
- e)práva spotrebiteľa podľa § 7.

41. Podľa § 4 cit. ust. (účinného v čase vzniku zmluvného vzťahu č. 2) pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe
a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

42. Podľa § 52 OZ (účinného ku dňu vzniku zmluvného vzťahu č. 2) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

43. Podľa § 53 OZ (účinného ku dňu vzniku zmluvného vzťahu č. 2) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, že spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nesplnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú k zvýšeniu ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

44. Podľa § 52 OZ (účinného ku dňu vzniku zmluvného vzťahu č. 1) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

45. Podľa § 53 OZ (účinného ku dňu vzniku zmluvného vzťahu č. 1) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré
a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,

c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,

d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,

e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,

f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,

g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,

h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,

i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,

j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,

l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,

m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči predávajúcemu vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči predávajúcemu,

n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,

o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba predávajúcemu,

p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,

r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Ak je v spotrebiteľskej zmluve predmetom záväzku poskytnutie peňažných prostriedkov za neprimeranú odplatu, súd môže odplatu znížiť; prihliadne pritom najmä na odplaty poskytované bankami pri spotrebných úveroch. Ak súd rozhodne o znížení odplaty za poskytnuté peňažné prostriedky a spotrebiteľ splnil svoj záväzok vo väčšom rozsahu, ako bol podľa rozhodnutia súdu povinný, dodávateľ je povinný bez zbytočného odkladu vrátiť spotrebiteľovi plnenie, ktoré presahuje výšku poskytnutých peňažných prostriedkov a primeranej odplaty.

46. Podľa § 54 OZ (účinného ku dňu vzniku zmluvného vzťahu č. 1, 2) zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

47. Podľa § 3 ods. 1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

48. Podľa § 100 ods. 1 OZ Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

49. Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

50. Podľa § 107 ods. 1 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

51. Podľa ods. 2 cit. ust. najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

52. Podľa ods. 3 cit. ust. ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihladne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat'.

53. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právny predchodcom žalovaného a žalobkyňou boli založené záväzkové vzťahy, a to zmluvou č. XXXXXXXX zo dňa 22.10.2008 na základe ktorej poskytol žalobkyni pôžičku - úver v sume 55.000,- Sk a č. XXXXXXXX zo dňa 20.8.2007, na základe ktorej poskytol žalobkyni pôžičku - úver v sume 30.000,- Sk, ktoré sa zaviazala vrátiť v stanovených mesačných splátkach spôsobom a za podmienok a náležitosti zmlúv uvedenými vyššie. Uvedené zmluvy o pôžičke súd považuje vzhľadom na citovanú právnu úpravu a obsah zmluvy za zmluvy úverové uzavreté medzi jej účastníkmi v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka s poukazom na jej náležitosti (suma, úroková sadzba, RPNM, priemerná hodnota RPNM, celkové náklady spotrebiteľa, mesačná splátka, odkaz na VOP a pod.). Zároveň spĺňajú náležitosti klasickej zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle cit. ust. zákona č. 258/2001 Z.z., pričom zmluvy musia obsahovať náležitosti uvedené v § 4 zákona pod následkami uvedenými v § 4 ods. 3 cit. zák.. K námietke žalobkyne, že zmluva č. 1 nebola podpísaná ňou ako dlžníkom, súd dospel k záveru, že v tomto prípade boli splnené podmienky pre vznik zmluvy a to akceptáciou jej návrhu (žiadosti) veriteľom, teda proces kontraktácie prebehol v zmysle ust. OZ (§ 43a - § 44).

54. Súd vyhodnotil uzavretú Zmluvu (č. 1, č. 2) s poukazom na povahu účastníkov zmluvy a spôsobu uzavretia zmluvy, keď predchodca žalovaného ako veriteľ je podnikateľský subjekt, ktorý na formulári a v pevne stanovených obchodných podmienkach určil obsah zmluvy, pričom druhá zmluvná strana - dlžník - zákazník (žalobkyňa) nemal možnosť obsah zmluvy ovplyvniť, ako spotrebiteľskú, na ktorú sa vzťahujú aj napriek zákonnej úprave úverovej zmluvy v Obchodnom zákonníku, všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách uvedené v Občianskom zákonníku v §§ 52-54 Občianskeho zákonníka zavedené zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorý zmenil a doplnil Občiansky zákonník s účinnosťou od 1.4.2004 a zaviedol do nášho právneho poriadku inštitút tzv. spotrebiteľských zmlúv, a to v súlade s čl. 69 až 71 Asociačnej dohody, ktorá vstúpila do platnosti 1. februára 1995, a ktorou sa Slovenská republika zaviazala, že vyvinie úsilie na zabezpečenie postupnej zlučiteľnosti jej právnych predpisov s predpismi Európskej únie. Dovtedy obdobný typ zmluvy čiastočne upravoval zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov ako tzv. typovú zmluvu (spotrebiteľskú). Táto úprava nášho právneho poriadku bola nevyhnutná v súvislosti so vstupom Slovenska do EÚ v máji 2004 a zosúladzovala náš právny poriadok s niektorými právnymi aktmi Európskych spoločenstiev a EÚ. Momentálne uvedené upravuje zákon o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. a to konkrétne § 3 ods. 3 (každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách), odkaz na § 52 až 54 Občianskeho zákonníka, aj v pôvodnom znení). Súd nespochybňuje aplikáciu Obchodného zákonníka (ustanovenia § 497 a nasledujúce upravujúce úverovú zmluvu) na vznik Zmluvy, avšak pre celkové posúdenie právneho vzťahu majú prednosť osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až § 54 OZ. Tým pádom súd použil ustanovenia Občianskeho zákonníka na právne posúdenie právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, ale aj na z toho vyplývajúce účinky neprijateľnosti zmluvných dojednaní, rozpor s dobrými mravmi, jej platnosť, námietku premlčania a pod.. Pričom ako vyplýva z cit. ust. OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona (myslí sa Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Zmluvy nesmú obsahovať dohody, ktoré by stavali spotrebiteľa do nevýhodnejšieho postavenia ako mu zákon priznáva a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Takýto výklad je podľa názoru súdu plne eurokonformný (t. j. výklad v súlade s komunitárnym právom). Aj preto je súd názoru, že je potrebné považovať záväzkovo právny vzťah vzniknutý medzi účastníkmi za občianskoprávny vzťah, nie vzťah obchodnoprávny. Taktiež

ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa (OZ, zák. č. 258/2001 Z.z.), ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Tiež sa na predmetnú zmluvu vzťahuje aj osobitná právna úprava, a to zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z.. Súd v tomto názore (ohľadne spotrebiteľskej zmluvy) podporuje aj ust. § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z.. o ochrane spotrebiteľa s odkazom na použitie ustanovení Občianskeho zákonníka. Na podporu tejto argumentácie súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3M Cdo 12/2014 zo dňa 21.04.2015.

55. Je nepochybné, že predchodca žalovaného pri uzatváraní úverovej zmluvy vystupoval ako dodávateľ a žalobkyňa vystupovala ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti /§ 52 Občianskeho zákonníka/. Vzťahy medzi účastníkmi na základe zmlúv vznikli v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu prichádza spravidla od dodávateľov, pričom spotrebiteľ nie je na všetky zmluvné dojednania pripravený a skúsený. Spoločným znakom tejto novej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu.

56. Problematika ochrany spotrebiteľa je inštitút, ktorý treba vnímať komplexne a ktorý sa dotýka viacerých typov zmlúv. Európska únia venuje ochrane spotrebiteľa mimoriadnu pozornosť. Vychádzajúc z európskej legislatívy aj zmluvy uzatvorené podľa iných zákonov ako Občiansky zákonník možno tiež považovať za spotrebiteľské napriek tomu, že ich zákon priamo ako spotrebiteľské neoznačuje. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v Občianskom zákonníku pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany.

57. Z ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora je ochrana zavedená smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii, a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Občiansky zákonník v § 52 v znení od 1.4.2004 vymedzoval zmluvné typy spotrebiteľských zmlúv len deklaratórne (išlo o užší výpočet ako je úprava v práve EÚ). Aktuálna úprava v Občianskom zákonníku je už súladná s právom EÚ - spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (§ 52 ods. 1 OZ). Podľa čl.6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty EÚ zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

58. Vo vzťahu k zmluve č. XXXXXXXX zo dňa 22.10.2008 je však nutné uviesť, že v zmluve absentuje riadne uvedenie údajov podľa ust. § 4 ods. 2 písm. d) zák. č. 258/2001 Z.z. účinného v čase vzniku zmluvného vzťahu (údaj o adrese, kde môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu), ďalej údaje o ročnej úrokovej sadzbe žiadanej podľa § 4 ods. 2 písm. h) cit. zák.. Taktiež absentuje uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov žiadaných v zmysle § 4 ods. 2 písm. i) cit. zák. (navyiac je rozdiel v počte reálne uhrádzaných splátkach s poukazom na splátkový kalendár zaslaný žalobkyňi k zmluve, teda aj celkový údaj o počte splátok je nesprávny). V zmluve nie je uvedená ani konečná splatnosť úveru podľa § 4 ods. 2 písm. g) cit. zák.. Podľa názoru súdu je nepostačujúce uvedenie „ 48 mesiacov „. Takýto údaj vôbec spotrebiteľa neinformuje o tom, kedy je úver v konečnom dôsledku

zaplatený. Tieto údaje nevyplývajú ani zo všeobecných obchodných podmienok. Ak by postačovalo uvedenie počtu splátok (písm. i) cit. zák.), zákon by v zmysle písm. g) cit. ust. nevyžadoval uvedenie konečnej splatnosti úveru. Termín konečnej splatnosti musí byť uvedený v zmluve presným dátumom. Nie je prípustné, aby sa spotrebiteľ k tomuto údaju dopracoval výkladom a výpočtom, teda nepostačuje, ak je uvedená konečná splatnosť údajom o počet mesiacov (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 3.7.2013, sp. zn. 11Co/141/2012, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20.12.2012, sp. zn. 16Co/315/2012). Navyiac je v zmluve nesprávne uvedený aj údaj o výške RPNM v neprospech spotrebiteľa žiadaný podľa § 4 ods. 2 písm. j) cit. zák. (a to ani v prepočte podľa počtu splátok 48, ani tvrdených splátok v počte 46). Absencia týchto náležitostí zmluvy má za následok, že sa úver v takomto prípade považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 4 ods. 3 cit. zák.. Z toho vyplýva, že predchodca žalovaného mal právo na vrátenie len skutočne poskytnutého plnenia, teda poskytnutého úveru - sumy 55.000,- Sk (1.825,67 eur) samozrejme poníženého o plnenie žalobkyne.

59. Vo vzťahu k zmluve č. XXXXXXXX zo dňa 20.8.2007 je však nutné uviesť, že v zmluve absentuje riadne uvedenie údajov podľa ust. § 4 ods. 2 písm. e) zák. č. 258/2001 Z.z. účinného v čase vzniku zmluvného vzťahu (údaj o adrese, kde môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu) a podľa § 4 ods. 2 písm. h) cit. zák.. Taktiež absentuje uvedenie výšky, počtu a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia žiadaných v zmysle § 4 ods. 2 písm. a) cit. zák.. Ďalej absentuje uvedenie údajov podľa § 4 ods. 3 cit. zák. / podľa písm. a), b), d), e) /. Navyiac je v zmluve nesprávne uvedený aj údaj o výške RPNM v neprospech spotrebiteľa žiadaný podľa § 4 ods. 2 písm. g) cit. zák. a to s poukazom na skutočnosť, že zo splátkového kalendára, ktorý bol žalobkyni zaslaný, vyplýva výška RPNM odlišná od v zmluve uvedenej výšky RPNM, ktorá mala vyplývať z reálneho počtu splátok, ktoré bola žalobkyňa povinná uhradiť na jeho základe / teda odlišné dojednania týkajúce sa tak podstatného údajov /. Súdna prax uzavrela, že nesprávne uvedenie podstatnej náležitosti zmluvy znamená de facto jej neuvedenie a preto súd uzatvára, že absencia tejto náležitosti zmluvy má za následok, že sa úver v takomto prípade považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) cit. zák.. Z toho vyplýva, že predchodca žalovaného mal právo na vrátenie len skutočne poskytnutého plnenia, teda poskytnutého úveru - sumy 30.000,- Sk (995,82 eur) samozrejme poníženého o plnenie žalobkyne.

60. Žalobkyňa si plnila svoje povinnosti z oboch zmlúv a to splácať splátky úveru do výšky poskytnutých úverov ako je vyššie uvedené vrátane plnenia navyiac (viď nižšie). Predchodca žalovaného tieto plnenia prijímal, bez toho, aby sa správal ako dodávateľ, ktorý sa správa vo vzťahu korektne a v súlade s dobrými mravmi a nedbal na ochranu spotrebiteľa. Žalobkyňa ako bežný spotrebiteľ nemusela mať (a ani nemala, keď plnil dlh) pochybnosti o zmluve a existencii neprijateľných dojednaní, či, že úver je bezúročný a bez poplatkov v dôsledku absentujúcich podstatných náležitostí a mohla sa reálne spoľahnúť na veriteľa, že zmluva je platná uzavretá a je nutné plniť z nej vyplývajúce povinnosti. V zmysle cit. ust. § 4 ods. 3 a § 4 ods. 2 písm. g) zák. č. 258/2001 Z.z. však žalobkyňa mala plniť len to, čo jej bolo reálne poskytnuté zo strany veriteľa, teda sumu 1.825,67 eur a 995,82 eur. Plnenie navyiac, teda suma 742,52 eur (2.568,19 eur - 1.825,67 eur) vo vzťahu k zmluve č. 1 a suma 504,20 eur (1.500,02 eur - 995,82 eur) vo vzťahu k zmluve č. 2, predstavuje na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie a teda majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu v zmysle § 451 ods. 2 OZ (ako je odôvodnené vyššie - absencia zákonných náležitostí zmlúv). Plnenia žalobkyne na úvery vyplývajú z odôvodnenia bodu 11 č. 6 a 7 (dôkazy predložené žalobkyňou). Súd v tomto neprihliadal na tvrdenia žalovaného o preúčtovaní súm na zmluvu konsolidačnú, či ich vrátenie žalobkyni, nakoľko toto tvrdenie nebolo súdu preukázané žiadnym listinným dôkazom a uvedené nie je možné zistiť ani z dôkazov predložených súdu stranami (napr. prehľady úhrad).

61. S ohľadom na vyššie uvedené súd žalobe v tejto časti vyhovel a zaviazal žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle cit. ust. Občianskeho zákonníka a zákona na ochranu spotrebiteľa v sume 1.246,72 eur (742,52 eur + 504,20 eur). Z vyššie uvedených dôvodov súd neakceptoval námietky žalovaného a neprihliadal na jeho argumentáciu udávanú v jeho písomných podaniach, či ústnych vyjadreniach. Súd sa v tomto ani neodchyľil od ustálenej rozhodovacej praxe súdov.

62. Pri práve na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia plyní jednak subjektívna dvojročná premlčacia doba plynúca odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a

kto sa na jeho úkor obohatil, a jednak objektívna trojročná premlčacia doba plynúca odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu, resp. desaťročná pri úmyselnom obohatení.

63. Čo sa týka uplatnenej námietky premlčania nároku žalovaného, v tomto súd poukazuje na skutočnosť, že predchodca žalovaného ako dodávateľ nerešpektoval zákony na ochranu spotrebiteľa, zákon o spotrebiteľských úveroch či samotný Občiansky zákonník, nedbal na zvýšenú ochranu spotrebiteľa a napriek zákonnej úprave spotrebiteľských zmlúv nedodržel zákonom stanovené náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čím jednoznačne konal v rozpore s uvedeným a uvedené konanie nemožno nazvať inak ako konaním úmyselným a bezdôvodné obohatenie, ktoré týmto vzniklo, ako úmyselné (min. nepriamy úmysel - uzrovanie s tým, že v prípade nedodržania náležitosti spotrebiteľskej zmluvy, nastúpi sankcia - min. bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a s tým, že koná s úmyslom získania bezdôvodného obohatenia - prospechu na úkor spotrebiteľa - slabšej strany zmluvného vzťahu). Navyše opakované nerešpektovanie cit. ust. právnych predpisov vysloveného v množstve súdnych rozhodnutí, pričom naďalej z uvedeného neprijateľného dojednania prijíma plnenia od spotrebiteľov, tiež nesvedčí o neúmyselnom konaní veriteľa. V tomto súd poukazuje aj na ust. § 53a OZ. Teda veriteľ mal konkrétnu vedomosť o tom, aké ním prijímané plnenie je neprijateľným a ktoré spĺňa atribúty plnenia bez právneho dôvodu, teda bezdôvodné obohatenie. Aj napriek uvedenému konal týmto spôsobom predchodca žalovaného ďalej, preto jeho konanie je nutné hodnotiť len ako úmyselné. Takéto nekorektné správanie sa veriteľa na trhu nie je prípustné a je v rozpore aj s dobrými mravmi, či zásadami poctivého obchodného styku. V tomto je nutné aj poukázať na rozhodnutia SOI o používaní zakázaných, nekalých praktík predchodcu žalovaného. Keďže predchodca žalovaného vystupoval ako dodávateľ - poskytovateľ spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom (vid' OR) v rámci svojho predmetu činnosti súd predpokladá jeho znalosť právnych predpisov upravujúcich poskytovanie úverov spotrebiteľovi a náležitostí právnych úkonov a že mal konať s odbornou starostlivosťou a dodržať náležitosti právneho úkonu. Jedná sa o tzv. prezumcia znalosti práva. Taktiež je nepochybné, že predchodca žalovaného v postavení dodávateľa bol tým silnejším účastníkom zmluvného vzťahu.

64. Žalobkyňa si uplatnila žalobou nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia dňa 8.11.2016 v rámci plynutia objektívnej premlčacej doby podľa § 107 ods. 2 OZ (v 10 - ročnej objektívnej premlčacej dobe od kedy k nemu došlo, počítanej odo dňa zaplatenia dlhu v celom rozsahu vo vzťahu k poskytnutým sumám na základe zmlúv a to dňa 21.1.2011 a 2.7.2010). O tom, že došlo k porušeniu jej práv sa žalobkyňa dozvedela až v roku 2016 ako to vyplýva z jej vyjadrenia a predložených listinných dôkazov (dôkazy neboli protistranou spochybnené, len počiatok plynutia premlčacej doby). Súd nemá dôvod neveriť, že žalobkyňa sa o bezdôvodnom obohatení dozvedela v roku 2016, keď navštívila centrum právnej pomoci. Žalovaný nepreukázal, že sa o bezdôvodnom obohatení dozvedela žalobkyňa skôr. Dovtedy mohla ako priemerný spotrebiteľ predpokladať, že uzavretá zmluva o úvere spĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti a že sa veriteľ na jeho úkor neobohatí. Teda subjektívna premlčacia doba mohla začať plynúť až rokom 2016, kedy sa obrátila na CPP, pričom v tom istom roku podala aj žalobu na súd. Jej nárok preto nemôže byť premlčaný. Navyše takto uplatnenú námietku premlčania pri tak neodbornom správaní sa veriteľa v zmluvných vzťahoch možno považovať za uplatnenú v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 OZ. Rovnako súd nemá pochybnosti, kto sa v tomto zmluvnom vzťahu správal nie v súlade s dobrými mravmi. Možno tiež prisvedčiť tvrdeniu žalobkyne o tom, že je prinajmenšom zvláštne, že vo vzťahu k tej istej zmluve, žalovaný vystavil dve rôzne potvrdenia ako prehľad splátok a úhrad, kde sú uvedené rôzne údaje týkajúce sa dlžnej sumy žalobkyne na úver vrátane sankcií, čo tiež nesvedčí poctivému konaniu žalovaného. Čo sa týka začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby súd poukazuje na rozhodnutia NS SR sp. zn. 3Cdo 145/2004, 1Cdo 67/2011, či R 25/1986, či Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/12/2017. Ďalej súd poukazuje aj na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove z 12. decembra 2011, sp. zn. 7Co/84/2011, aj podľa čl. 2 CSP aj odkazom na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/243/2016 zo dňa 2.2.2017.

65. V prejednávanej veci je predmetom konania aj nárok žalobkyne uplatnený podľa ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v sume 1.000,- eur.

66. Základným zákonným predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia je porušenie práva alebo povinnosti podľa osobitných predpisov slúžiacim na ochranu spotrebiteľa (napr. zákon o ochrane spotrebiteľa, o spotrebiteľskom úvere, o finančných službách na diaľku, osobitné ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka). V tomto súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015 zo dňa

14.9.2016, v ktorom Najvyšší súd uviedol, že v súvislosti s ustanovením § 3 ods. 5 zákona č.250/2007 Z.z. pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve.

67. Súd dospel k záveru, že žalobkyňa preukázala splnenie základných formálnych zákonných predpokladov v zmysle § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z.. Má totiž nepochybne postavenie spotrebiteľa a bolo rozhodnuté o porušení jej práv, ktoré jej priznávajú citované právne predpisy týkajúce sa ochrany spotrebiteľa (OZ, zák. č. 258/2001 Z.z., zák. č. 250/2007 Z.z. atď.), na základe ktorých súd rozhodol o vydaní bezdôvodného obohatenia žalobkyni v sume 1.246,72 eur (viď vyššie).

68. Z uvedeného vyplýva, že nárok na primerané finančné zadosťučinenie žalobkyni vznikol, pretože spomínaným porušením jej práva s poukazom na ust. zákona č. 258/2001 Z.z. jej vznikla aj majetková ujma, nakoľko žalovanému zaplatila viac, ako bola povinná v zmysle cit. právnych predpisov. Zákon nestanovuje žiadne kritéria ohľadom výšky primeraného finančného zadosťučinenia a rozhodovanie v tomto smere ponecháva na úvahu súdu. Súd v tomto prípade vychádzal zo skutočností, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia plní satisfakčnú funkciu pre spotrebiteľa a má aj sankčnú funkciu, ktorou sa postihuje nepoctivý dodávateľ. Žiadna z týchto funkcií by nemala byť favorizovaná, ale mali by byť obe funkcie vyhodnotené rovnocenne. Súd zohľadnil konkrétne okolnosti tohto prípadu a predovšetkým tú skutočnosť, že žalovaný sumu, o ktorú sa bezdôvodne obohatil, teda sumu 1.246,72 Eur je povinný žalobkyni vrátiť (aj keď zatiaľ nie je o uvedenom právoplatne rozhodnuté). Už táto okolnosť je pre žalobkyňu zadosťučinením a sankciou pre žalovaného. Súd však nevidí dôvod pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v žiadanej výške. Takéto úvahy súd nepovažuje za súladné so zásadou dobrých mravov, pretože vedú k neprimeranému obohacovaniu sa spotrebiteľa. Psychické útrapy žalobkyňa žiadnym spôsobom nepreukázala. Žalobkyňa v dôsledku tohto súdneho rozhodnutia získala finančné prostriedky (ktoré evidentne v danom čase potrebovala) od žalovaného bez akejkoľvek odplaty, takže po zohľadnení všetkých týchto okolností súd považoval za primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1/10 zo sumy priznaného bezdôvodného obohatenia, teda v sume 125 eur (po zaokrúhlení). Navyiac terajší žalovaný je už len právnym nástupcom pôvodného veriteľa.

69. S ohľadom na uvedené súd žalobe v tejto časti vyhovel čiastočne a zaviazal žalovaného na zaplatenie finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. v sume 125,- eur. Z vyššie uvedených dôvodov súd neakceptoval námietky žalovaného a neprihliadal na jeho argumentáciu udávanú v jeho písomných podaniach, či ústnych vyjadreniach. Súd sa ani v tomto neodchýlil od rozhodovacej praxe súdov (viď napr. rozhodnutie Okresného súdu Prešov sp. zn. 11Csp/18/2018). V prevyšujúcej časti súd preto žalobu zamietol.

70. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 2 CSP tak, že stranám nepriznal ich náhradu, keďže strany boli vo veci v časti úspešní a neúspešní (neúspech žalobkyne aj vo vzťahu k späťvzatiu návrhu v časti - tzv. procesný neúspech).

71. Súd lehotu na splnenie povinností uloženej žalovanému týmto rozsudkom určil v súlade s § 232 ods. 3 C.s.p..

72. Vec v časti o zaplatenie úrokov z omeškania zo žiadaného bezdôvodného obohatenia súd vylúčil postupom § 166 ods. 2 CSP z dôvodu, že o tomto návrhu nebolo rozhodnuté v rámci rozhodovania súdu o zmene žaloby (nutná aj ďalšia špecifikácia tohto nároku žalobkyňou uplatnenom podaním zo dňa 27.11.2017).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Bardejov v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia (okrem výroku rozsudku o vylúčení veci na samostatné konanie, kde odvolanie nie je prípustné podľa § 355 ods. 2 CSP a § 357 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje,
- e) podpis,
- f) spisová značka tohto konania (§ 127 ods. 1 C.s.p.).

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolaie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie odvolania na trovy toho, kto odvolaie podal.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona číslo 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.